

Sygn. akt I UK 392/13

POSTANOWIENIE

Dnia 6 lutego 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Bogusław Cudowski

w sprawie z odwołania J. F.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w O.
o emeryturę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 6 lutego 2014 r.,
skargi kasacyjnej ubezpieczonego od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 28 maja 2013 r., sygn. akt III AUa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Ubezpieczony wniósł skargę od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z 28 maja 2013 r.

Zarzucono naruszenie: 1) art. 184 ust 1 w związku z art. art. 32 ust. 1 i 2 ustawy o emeryturach i rentach z FUS w związku z przepisami pkt 12 wykazu A działu XIV rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przez błędne przyjęcie, że ubezpieczony nie legitymuje się wymaganym okresem 15 lat pracy w warunkach szczególnych, 2) art. 328 § 2 k.p.c., art. 382 k.p.c. w związku z art. 391 k.p.c. „przez zaniechanie przeprowadzenia przez Sąd II instancji dowodu z dokumentów - akt ZUS wskazanych we wniosku ubezpieczonego z 15 maja 2013 r., byłych współpracowników ubezpieczonego ślusarzy i spawaczy, którzy pracowali nim w

jednej brygadzie, a którym praca została zaliczona, jako praca w warunkach szczególnych”.

Jako okoliczność uzasadniającą przyjęcie skargi do rozpoznania wskazano na oczywistą zasadność skargi. W ocenie skarżącego „przy ocenie zebranego w sprawie materiału dowodowego pominięto istotne zagadnienia związane z oceną dokumentów ZUS, dowodami wskazanymi w sprawie, rozbieżnością w stanowiskach Sądu Najwyższego w wyroku z 17 stycznia 2012 r., I UK 189/2011, którego teza brzmi: Praca jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze, mimo że pewne czynności nie odbywają się w sytuacji bezpośredniego narażenia na szkodliwe czynniki dla zdrowia a wyrokiem Sądu Najwyższego z 4 czerwca 2008 r., II UK 306/07, iż nie jest dopuszczalne uwzględnienie do okresów pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wykonywanie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, wymaganych do nabycia prawa do emerytury w niższym wieku emerytalnym innych, równocześnie wykonywanych prac w ramach dobowej miary czasu pracy, które nie oddziaływały szkodliwie na organizm pracownika i pominięcie faktu, że ubezpieczony jako ślusarz i spawacz był zobligowany do przygotowania ciętych przez siebie palnikiem tlenowo - acetylenowym elementów do spawania, które wykonywał.

W ocenie skarżącego „w sprawie występują istotne zagadnienia prawne polegające na ocenie granic dowolności interpretacji przepisów o pracy w warunkach szczególnych, szkodliwych dla zdrowia, gdy prace przygotowawcze, a nie ujęte w wykazie A działu XIV są wykonywane w bezpośrednim sąsiedztwie stanowisk pracy ujętych w wykazie stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983 r.”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Sąd Najwyższy w ramach przedsądu bada tylko wskazane w skardze okoliczności uzasadniające przyjęcie jej do rozpoznania, a nie podstawy kasacyjne i ich uzasadnienie (postanowienie SN z 16 maja 2008 r., I UK 16/08, LexPolonica nr 3058328). Ma to ma umożliwić wybór jedynie takich spraw, które powinny zostać

rozpoznane przez organ najwyższego szczebla sądownictwa ze względu na interes publiczny (postanowienie SN z 29 stycznia 2011 r., I UK 295/10, niepubl.). Podstawowym celem postępowania kasacyjnego jest bowiem ochrona interesu publicznego przez zapewnienie jednolitości wykładni oraz wkład Sądu Najwyższego w rozwój prawa i jurysprudencji (postanowienie SN z 4 lutego 2000 r., II CZ 178/99, OSNC 2000 nr 7-8, poz. 147).

Aby niniejsza skarga mogła zostać przyjęta do rozpoznania skarżący, powołując się na art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., powinien był przedstawić zagadnienie prawne przez jego odpowiednie sformułowanie z przytoczeniem przepisów prawa, na tle których ono powstało, a także wskazać argumenty prowadzące do rozbieżnych ocen prawnych i wykazać, że rozstrzygnięcie tego zagadnienia przez Sąd Najwyższy będzie miało istotne znaczenie nie tylko dla rozstrzygnięcia sprawy, lecz także dla rozwoju praktyki sądowej (postanowienia SN z 22 listopada 2007 r., I CSK 326/07, niepubl.; 13 lipca 2007 r., III CSK 180/07, niepubl.; z 22 listopada 2007 r., III CZ 47/06, niepubl.). Powołanie się na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego sprowadza się więc na jego wyartykułowaniu i wskazaniu dlaczego jest ono istotne, z przytoczeniem argumentów prawnych, które mogą prowadzić do różnych wyników (postanowienia SN z 25 lipca 2007 r., V CSK 235/07; z 13 lipca 2007 r., V CSK 216/07, niepubl.).

W zakresie rzekomej rozbieżności w orzecznictwie Sądu Najwyższego, należy stwierdzić, że wskazane w skardze orzeczenia Sądu Najwyższego nie są ze sobą sprzeczne.

W wyroku I UK 189/2011 sprawa dotyczyła pkt. 24. wykazu A działu XIV „Kontrola międzyoperacyjna, kontrola jakości produkcji i usług oraz dozór inżynieryjno-techniczny na oddziałach i wydziałach, w których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie”. Sąd Najwyższy stwierdził, że „konieczne jest odróżnienie czynności administracyjno-biurowych ściśle związanych ze sprawowanym dozorem inżynieryjno-technicznym, stanowiących jego immanentną cechę, od czynności, które nie pozostają w żadnym związku z tym dozorem i stanowią dodatkowe obowiązki pracownicze (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11 marca 2009 r., II UK 243/08, LEX nr 550990). Wynika więc z powyższego, że pomimo wykonywania pewnych czynności w warunkach nienarażających

bezpośrednio na szkodliwe dla zdrowia czynniki, można uznać, że dana osoba wykonuje pracę stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, jeżeli są to czynności ściśle związane ze sprawowanym dozorem i stanowiące jego immanentną cechę (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 8 marca 2010 r., II PK 258/09)".

W drugiej sprawie wskazanej w skardze (II UK 306/07) ubezpieczony oprócz obowiązków związanych z pracą w akumulatorowni ubezpieczony wykonywał codziennie także inne obowiązki - elektromechanika. W opublikowanej tezie tego wyroku stwierdzono, że „nie jest dopuszczalne uwzględnianie do okresów pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, wymaganych do nabycia prawa do emerytury w niższym wieku emerytalnym, innych równocześnie wykonywanych prac w ramach dobowej miary czasu pracy, które nie oddziaływały szkodliwie na organizm pracownika". W uzasadnieniu tego orzeczenia podkreślono, że „skarżący nie świadczył stale i w pełnym wymiarze czasu pracy zatrudnienia w szczególnych warunkach, ponieważ w ramach obowiązującego go rozmiaru czasu pracy na zajmowanym stanowisku pracy wykonywał równocześnie także naprawy zdemontowanych w kanałach remontowych urządzeń samochodowych, tyle że zakres napraw wykonywanych już poza tymi kanałami w miejscach, które nie narażały go na bezpośrednie oddziaływanie czynników szkodliwych, nie zaliczał mu się do prac wykonywanych w szczególnych warunkach".

Z niemal identycznym stanem faktycznym mamy do czynienia w niniejszej sprawie, co potwierdza, że zaskarżony wyrok Sądu Apelacyjnego jest prawidłowy, a skarga kasacyjna oczywiście bezzasadna.

[aw]